

møntet ud fra, var det jo for, at den røde tråd skulle gøre, at færre ville ryge fremover. Det er en indsats mod passiv rygning. Og det er derfor, jeg siger: Den her indsats må altså også have en facitliste på et eller andet tidspunkt. Og den vil, tror jeg, vise færre dødsfald.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Ja, men nu snakker fru Birthe Skaarup jo netop om, at det er passiv rygning, vi begrænser. Det er jeg enig i, og det vil sikkert også begrænse nogle dødsfald. Men hvis vi snakker om rygning, er det jo ikke en passiv handling, det er jo en aktiv handling, og det var den, jeg kommenterede før.

Men det her lovforslag vil begrænse passiv rygning. Det er jeg ikke i tvivl om. Og dermed vil det selvfølgelig også få nogle sundhedsmæssige konsekvenser med færre dødsfald osv.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest synes jeg egentlig, at den her debat har været præget af for meget sniksnak. I virkeligheden står vi og har en lov her foran os, der er god; en lov, der er et kæmpefremskridt i forhold til situationen i dag.

Vi ved jo alle sammen, at et af de største og mest oversete arbejdsmiljøproblemer, som fører til sundhedsskader, i nogle tilfælde med dødelig udgang, vi har i dag, er, at folk bliver udsat for passiv rygning. Det lovforslag, vi har her, tager hul på og er et kraftigt og et stort fremskridt i forbindelse med at bekæmpe, at folk bliver udsat for passiv rygning.

Jeg vil ikke påstå, at det forslag, vi behandler her, løser bare tilnærmelsesvis alle problemer, men det er et stort skridt i den rigtige retning, og der er ikke en eneste person i det her land, som vil blive ramt af det. Forslaget vil jo i sig selv betyde, at tusindvis af mennesker i industri, på byggepladser, på restauranter, på kontorer, ja, næsten på alle landets arbejdspladser, får forbedret deres arbejdsmiljø, og det er godt.

Når jeg så alligevel fremhæver, at det ikke løser alle problemer, så hænger det dels sammen med, at passiv rygning er et problem, som jo siver ind alle steder i samfundet, og dels at vi ikke har fået alle vores ønsker igennem.

Med hensyn til det første er det jo besynderligt, at vi har en debat om undtagelser, for alle i det her Folketing er fuldstændig klar over, at vi er nødt til at have nogle undtagelser. Der, hvor arbejdspladser samtidig er private hjem, er der ingen uenighed om, at vi er nødt til at lave undtagelser; det gælder på plejehjem; det gælder der, hvor folk er langtidssindlagte på et sygehus; det gælder i fængsler. Vi er nødt til lave undtagelser. Det, det handler om, er at lave undtagelser, så færrest mulige bliver udsat for passiv rygning. Og dem har vi langt hen ad vejen lavet.

At vi så ikke har fået alle ønsker igennem, at vi f.eks. stadig har en fuldstændig håbløs grænse med hensyn til værtshuses størrelse, vil jeg godt medgive. Det er ikke kommet igennem. Men i forhold til regeringens udspil kom vi langt hen mod det, der er målet, nemlig at beskytte tjenerne, personalet på disse værtshuse mod passiv rygning. Vi fik nedsat kvadratmetergrænsen. Langt flere værtshuse er omfattet end i det oprindelige.

Vi har sikret os, at de mennesker, som siger nej til at arbejde på sådan et røgfylt værtshus eller for den sags skyld på et røgfylt værested, har ret til at sige nej; at de ikke får frataget deres ret til dagpenge, hvis de siger nej. Det er også et fremskridt i forhold til, hvad der lå, da vi startede.

På det lange stræk bliver det fuldstændig afgørende, hvordan den her lovgivning udmøntes. Det skyldes, at hvis man skal have den lovgivning til at fungere i virkelighedens verden, så kan man ikke præcisere alle de forhold i lovgivningsteksten, man er nødt til at få med for at sikre størst mulig beskyttelse mod passiv rygning.

Kl. 15.45

Lad mig bare nævne spørgsmålet om enkeltmandsarbejdspladser. Jeg ville da selvfølgelig ønske, at man kunne lave regler, der var fuldstændig lysende klare, men lad os tage bare et tilfældigt eksempel. Her i Folketinget har vi jo en forfærdelig masse enkeltmandskontorer. Hvad er det, lovens bestemmelser betyder? Lovens bestemmelser betyder, at hvis der skal være rygning på disse enkeltmandskontorer, så skal der, punkt 1, ikke være møder; der skal, punkt 2, ikke være kundekontakt; der skal, punkt 3, ikke være kontakt med andre ansatte på disse kontorer; og døren skal, punkt 4, være lukket, så man ikke kan påvirke andre lokaler. O.k., hvis det er tilfældet, så synes jeg det er fint, men det kan ikke lade sig gøre i det her Folketing. Jeg siger det bare.